

- uit het diploma blijkt dat de houder een post-secundaire opleiding van méér dan drie jaar heeft gevolgd, nu het diploma van ziekenhuisapotheker enkel kan worden verkregen wanneer men in het bezit is van het universitaire diploma van apotheker, de desbetreffende specialisatieopleiding volledig heeft afgemaakt, en geslaagd is voor een examen;
  - uit het diploma blijkt dat de houder de vereiste kwalificaties bezit om het beroep van ziekenhuisapotheker in Spanje uit te oefenen.
2. Evenzo is het beroep van ziekenhuisapotheker in Spanje een „gereguleerd beroep” in de zin van richtlijn 89/48/EEG.
  3. Richtlijn 85/433/EEG ⁽²⁾ van de Raad van 16 september 1985 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het terrein van de farmacie, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging voor bepaalde werkzaamheden op farmaceutisch gebied, is niet van toepassing op het beroep van ziekenhuisapotheker.
  4. Bijgevolg was het Koninkrijk Spanje, wat het beroep van ziekenhuisapotheker betreft, gehouden richtlijn 89/48/EEG uit te voeren. Door daartoe niet de nodige maatregelen te hebben vastgesteld, is het Koninkrijk Spanje tot en met 4 januari 1991 de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 253, blz. 37.

Beroep ingesteld op 1 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-40/07)

(2007/C 82/34)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Recchia en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/42/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betref-

fende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's, de krachtens artikel 13, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2001/42/EG in nationaal recht is op 21 juli 2004 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 197, blz. 30.

Beroep ingesteld op 2 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-45/07)

(2007/C 82/35)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Simonsson, M. Konstantinidis en F. Hoffmeister, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door op 18 maart 2005 bij de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) een voorstel met betrekking tot de „Controle van de conformiteit van de schepen en de havenfaciliteiten met de vereisten van hoofdstuk XI-2 van het SOLAS-verdrag en de ISPS-code” in te dienen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 10, 71 en 80, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;

- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat de Helleense Republiek, door, zonder daartoe te zijn gemachtigd, bij de Internationale Maritieme Organisatie een voorstel in te dienen over een aangelegenheid die valt onder verordening nr. 725/2004 ⁽¹⁾ betreffende de verbetering van de beveiliging van schepen en havenfaciliteiten, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 10, 71, en 80, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

De Commissie betoogt dat, sedert de vaststelling van verordening nr. 725/2004, de Gemeenschap bij uitsluiting bevoegd is voor het aangaan van internationale verbintenissen in de sector maritieme veiligheid. Bijgevolg zijn de lidstaten — behoudens uitdrukkelijke machtiging van de Gemeenschap — niet meer bevoegd om voor de Internationale Maritieme Organisatie nationale standpunten te formuleren over aangelegenheden die onder de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

(¹) PB L 129, blz. 6.

Beroep ingesteld op 1 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-46/07)

(2007/C 82/36)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: L. Pignataro-Nolin en M. van Beek, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een regeling te handhaven volgens welke personeelsleden in overheidsdienst recht op het ouderdomspensioen hebben op een leeftijd die verschilt naargelang het gaat om mannen en vrouwen, de krachtens artikel 141 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen

— Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is de pensioenregeling die wordt beheerd door het INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) een discriminerende beroepsregeling die in strijd is met artikel 141 EG voor zover zij voorziet in een algemene pensioenleeftijd van 65 jaar voor mannen en van 60 jaar voor vrouwen.

Hogere voorziening ingesteld op 2 februari 2007 door Masdar (UK) Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 16 november 2006 in zaak T-333/03, Masdar (UK) Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Masdar (UK) Ltd (vertegenwoordigers: A. Bentley en P. Green, Barristers)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 november 2006 in zaak T-333/03, Masdar (UK) Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen, in zijn geheel te vernietigen;

— de Commissie te veroordelen tot betaling aan rekwirante van:

i) het door haar in zaak T-333/03 gevorderde bedrag van 448 947,78 EUR, subsidiair, het bedrag van 249 314,35 EUR of elk ander bedrag dat het Hof passend acht;

ii) rente over het sub i bedoelde bedrag;

— de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het arrest van het Gerecht moet worden vernietigd om de volgende redenen:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het heeft vastgesteld dat rekwirante louter krachtens haar contractuele verplichtingen jegens Helmico had gehandeld, als gevolg waarvan het Gerecht rekwirantes vorderingen op grond van ongerechtvaardigde verrijking en *negotiorum gestio* heeft afgewezen. Daarmee heeft het Gerecht rekwirantes recht geschonden om de onderaannemingsovereenkomsten per 2 oktober 1998 te beëindigen.

2. Ongeacht of rekwirante al dan niet krachtens een contractuele verplichting jegens Helmico handelde, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door er geen rekening mee te houden i) dat de Commissie geen gewone aannemer was, maar een bevoegdheid tot terugvordering had die zij kon uitoefenen krachtens het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen (¹), en ii) hoe die bevoegdheden door de Commissie werden uitgeoefend.